

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIMECRES, 9 DE DESEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.033

FRANQUEIG CONCERTAT

A SOLIDARITAT INTERNACIONAL

diaris han divulgat la notícia d'una bomba d'avió que no va explotar, es va trobar un missatge dels italians, dient que no volien assassinar els germans d'Espanya, així, en lloc de metralla, la bomba anava plena de materials inofensius. Si la notícia es certa — i ho és — és una nova demostració de la solidaritat internacional, precisament del lloc on es podia esperar. Es clar que la treballadora d'Itàlia no es pot interpretar per Mussolini com a víctima d'una dictadura. Cal imaginar, però, el diàleg que ha d'ésser a Itàlia manifestant discrepàncies amb la dictadura, que compta amb mil ressorts per vigilar i per a reprimir qualsevol manifestació a favor de la llibertat i de la justícia social.

com a símptoma, aquest missatge dels italians a través d'una bomba inofensiva és molt afagador. Mostra que no és pas impossible que els plans dels dictadors: s'esten contra la resistència de les masses que mantenen sota la seva opressió. Demostra que les masses adquirint consciència de quins són els seus veritables interessos, i no es resignen ha ésser joguina dels dictadors. Demostra que el crim del feixisme internacional ha començat amb la seva intervenció en la guerra d'Espanya topa amb la repulsa del poble de tots els treballadors i ciutadans del món. Demostra que

les masses treballadores ja tenen consciència que en la lluita d'Espanya es decideix llur esdevenidor.

...L'ajut decidit de la U. R. S. S., a la democràcia ibèrica, el de Mèxic, les grans manifestacions de França demanant avions per als republicans d'Espanya, la presència de molts lluitadors estrangers, agrupats en la Brigada Internacional, que a les portes de Madrid s'ha cobert de glòria durant aquestes setmanes de lluita èpica per a la possessió de la capital de la República, les nodridíssimes subscripcions que arreu del món han portat un estimul i un ajut als defensors de la llibertat, l'acord recent dels transportistes nòrdics, de proposar el bloqueig dels ports on els facciosos reben l'ajut del feixisme estranger, tot dona a comprendre que la solidaritat internacional, més efectiva de més volum a mesura que passa el temps, serà un factor decisiu per a la victòria final de l'exèrcit de la llibertat. El poble espanyol haurà hagut de suportar un sacrifici immens, que deixarà un rastre profund en la seva sang i en la seva riquesa, però aquest sacrifici li comportarà la glòria immensa de passar a la història com a baluard inexpugnable de la llibertat, de la democràcia, de la civilització. De la gran tragèdia d'Espanya en sortirà consolidada la civilització europea, perquè Espanya serà el primer país occidental que compartirà amb l'Orient europeu l'infantament d'una nova societat més justa i més humana.

Prevenició sobre atacs per gasos asfixiants

conferència que donà el dilluns al vespre, pel micròfon de Ràdio Girona, el farmacèutic de l'Hospital de les Marques Gironines, Joan Santaló, representant del Cos Facultatiu del país per a divulgació de tan interessant tema.

Són d'un veritable interès i palpable actualitat, les possibilitats d'atac per gasos, i amb ells, els seus terribles perills i conseqüències. Les circumstàncies que pot tenir la guerra estem vivint, fan pensar en que s'originar-se un conflicte internacional, i així com tenim la convicció que en una guerra civil no s'arran a utilitzar gasos tòxics, no ho tampoc que en una guerra amb altres nacions, l'arma química hi jugarà un paper importantíssim, i els gasos als nuclis de població de la guerra objectiu preferit de l'atac.

Entre completament abandonada Espanya aquesta qüestió: "Espanya a la guerra" diu la Consagració i semblava que ja n'hi havia amb això per sentir-se optimistes, no obstant ens veiem ara en una guerra civil i en el perill d'estar abocats en un conflicte internacional, i com nom pensa amb dubte i angolxa, els bombardeigs a les ciutats.

Després de la Guerra europea passada, que les proximitats de limitar-se als combats en el camp de batalla; tots els tècnics moderns afirmen que l'atac ha d'anar principalment dirigit a la destrucció de la població civil; la inseguretat, doncs, evident i un dels problemes principals que s'ha d'intentar evitar, és el de protegir el poble dels atacs. Ja estem veient també, la garantia que podem tenir dels tractats internacionals, que prohibe-

tents, i que no ataquin el material dels envasos en que es guardin per a la seva utilització i transport.

Per modificar les seves característiques i augmentar la seva acció, s'ha buscat també barrejar-los entre ells o amb altres substàncies, així per exemple, s'ha volgut dissimular l'olor d'alguns afegint-hi altres substàncies aromàtiques.

S'han fet classificacions dels gasos per la seva constitució química, pel seu estat físic (gas, líquid, o sòlid), però el més corrent és classificar-los per la seva acció fisiològica.

Es divideixen en 5 grups:
Primer: Sufocants o asfixiants.
Segon: Tòxics.
Tercer: Lacrimògens.
Quart: Vesicants.
Cinquè: Estornudatoris.

PRIMER GRUP: Sufocants o asfixiants. — Reaccionen sobre l'aparell respiratori, provoquen tos i lesions en els pulmons, donen sensació d'afogament i poden determinar la mort per asfíxia. Els més importants són el CLORO, el FOSGENO i el DIFOSGENO. El CLORO, és un gas groc verdós, més pesat que l'aire, fou el primer que s'utilitzà i causà estralls perquè no hi havia defensa. El FOSGENO, DIFOSGENO (el primer gas i el segon líquid), són també més pesats que l'aire, (olor sofocant), sense color i molt més tòxics que el CLORO. Les solucions alcalines, (solucions de sosa), i l'hiposulfit de sosa els neutralitzen.

Als atacs per aquests gasos, immobilitat absoluta, retirar amb el màxim de cuidado, a l'atacat de l'atmosfera gasosa, i evitar el refredament. El cas del Fosgeno, és importantíssim tenir present que el més petit esforç muscular, incrementa extraordinàriament l'efecte tòxic. Durant la Gran Guerra, es va poguer comprovar que solament iniciar la respiració artificial, amb moviments ritmics dels braços, l'atacat moria, mentre que amb repòs absolut es feia possible la seva curació.

SEGON GRUP: Tòxics. — Son substàncies venenoses que produeixen una acció tòxica general. Poden causar la mort sense símptomes externs. Els més importants són: L'ACID CIANHIDRIC I L'OXID DE CARBÓ. El primer és un líquid fàcilment volàtil, d'una olor característica d'ametlles amargues. En temps de pau s'utilitza per desratització i destruir plagues dels vegetals. El segon, és un gas conegut perquè és el que produeix a vegades envenenaments a causa dels brasers mal encesos. A pesar d'ésser molt metzinosos, són quasi inaplicables per la seva poca densitat. En casos d'atac, ventilació enèrgica. En els atacs per ACID CIANHIDRIC, es recomana respiració artifi-

cial i oxigen. En els atacs per OXID DE CARBÓ, també respiració artificial perllongada i també estimulants (alcohol, café, etc.), grans cuidados durant un temps, doncs l'aparell respiratori queda propens a adquirir malalties.

TERCER GRUP: Lacrimògens. — De tots els gasos empleats, són els més humanitaris ja que la seva acció fisiològica no és greu; sembla que amb guerra no s'utilitzaran; en temps de pau els utilitzen en molts llocs la policia per a reprimir manifestacions, etc., actuen sobre els ulls produint molta coïssó, llagrimaig intens que priva de la visió durant un cert temps. Els més notables d'aquests són: la BROMOACETONA, la CLOROACETOFENONA i el CIANURO DE BROMO BENCILO, el primer líquid i els altres dos sòlids. Els cuidados en cas d'agressió són: desinfectar amb solucions alcalines; rentar els ulls amb solució d'acid bòric (aigua boricada) o solucions de bicarbonat al 2 per 100 o de sal comú (sal de cuina) al 14 per 1.000. No tocar-se amb les mans i menys tocar-se els ulls; no utilitzar vaselines, pomades ni vendatges.

QUART GRUP: Vesicants. — Tenen una acció fisiològica irritant sobre la pell i les mucoses, produeixen úlceres i cremades molt greus i de difícil curació. Sobre l'aparell respiratori, llagues en els pulmons, i per aliments contagiats poden ferir també l'estómac. Per irritació de la laringe produeixen gran afonia. En els ulls, també lesions importants amb inflamació, cremades, etc., poguem dir, que són els més perillosos i els més utilitzats de tots.

Els principals són la IPERITA i la LEWISITA. El primer, líquid compost químic a base de cloro i sofre i d'olor a mostassa. És perillós per la seva acció persistent sobre el terreny, i a més, no actua de moment sinó al cap d'unes hores. El segon, la LEWISITA, (d'olor a gerani), compost a base de cloro i arsènic, és també líquid i d'acció més tòxica que la Iperita. Fan també que la careta no sigui suficient, atravesa les robes i s'ha de protegir tot el cos amb vestits impermeables. En cas d'atac s'ha de desinfectar el terreny, ja que pot quedar-se en certs llocs, durant dies. S'utilitzen oxidants, com l'hipoclorit de cal i el permanganat en solució. El més usat és l'hipoclorit (clorur de cal, polvora de gas), amb el qual es pot regar el terreny i empolvar les parts atacades. Les robes s'han de canviar totalment i rentar amb aigua de cal i vapor d'aigua a pressió.

L'iperita prendrà un bany sabonós; també pot ésser útil rentar la pell amb gasolina, que dissolt la iperita. Els ulls es rentaran abundantment amb bicarbonat al 22 per 100, o per-

manganat al 4 per mil. Molt de cuidado amb els aliments que hagin pogut ésser contagiats; s'han de llançar, doncs retenen el gas.

CINQUE GRUP: Estornudatoris. — Són substàncies sòlides, totes a base d'arsenic. Les principals són: DIFENILCIANARSINA i la DIFENILCLORARSINA; actuen per l'explosió en partícules finíssimes que atravessaven els filtres de les caretes. Produeixen constants i molestíssims estornuts; tenen acció sobre les fosses nasals i sobre la garganta; produeixen sensació de vòmits i dolors intensos als maxilars; gran congestió i perill d'asfíxia, no es podia resistir i feia obligat treure's la careta; i era aleshores quan actuava un segon gas més verinós (fosgeno). Per això el nom de "rompe-màscaras" o "quita caretes" que es tal com se'ls anomenava; no guent dir-se que constitueixen un refinament dintre la guerra química. El tractament és sortir de l'atmosfera viciada i rentats nasal i ocular amb solució bicarbonatada; l'antidot és l'òxid de magnèsia.

Aquests són els gasos més corrents i coneguts en la guerra química. Els perillosos en un atac en la ciutat, serien els sufocants (fosgeno) i sobretot els vesicants (Iperita i Lewisita). Els tòxics, lacrimògens i estornudatoris no serien eficaços i s'utilitzarien en tot cas a les trinxeres del front de combat. Allà per tant, si que serien necessàries les caretes per protegir-se individualment.

Com hem d'orientar la nostra defensa?

Sobre la protecció individual de la població civil, els informes dels tècnics han aconsellat desistint d'utilitzar una careta per cada habitant, ja que resultaria ineficàcia per les seves moltes dificultats. Es va pensar, doncs, en una defensa col·lectiva.

En algunes ciutats estrangeres es donaven instruccions generals com són: cuidado de no respirar gasos que surtin de les bombes; fugir del lloc on caigui la bomba, i procurar no refugiar-se en soterranis que sols tinguin una sortida.

Els gasos que s'utilitzen són més pesats que l'aire, i per tant són perillosos les habitacions baixes de les cases; estaran tancades i es sortirà d'elles quan s'avisi, cap als pisos més alts, naturalment, que tindrà d'haver-hi senyals per a distingir si el bombardeig es fa amb explosius, o bé amb gasos asfixiants.

Les precaucions generals en les ciutats han d'ésser com les d'un perill de qualsevol atac aeri; es faria difícil un atac de dia, ja que és més fàcil la vigilància amb temps anticipat i la seva defensa antiaèria, donant així temps per a protegir-se; els atacs serien probablement de nits, i en a-

E. P. D.

CARMEN PERACAU LA CIURANA

HA FALLECIDO A LA EDAD DE 68 AÑOS

Sus afligidos: esposo, Pedro Mulleras Camps; hijos Pedro y Carmen; hijos políticos, Santiago Hato y Teresa Torrent; nietos, Montserrat, Carmen y Francisca; hermana, Catalina; sobrinos, primos i demás parientes, al participar a V. y familia tan sensible pérdida, les ruegan un recuerdo en su memoria, y se dignen concurrir a la casa mortuoria, Mercaderes, 7, 3.º, mañana jueves, día 10, a las once, para acompañar el cadáver a su última morada, por cuyo favor les quedarán samamente agradecidos.

Gerona, 9 de Diciembre de 1936.

quest cas, les precaucions d'obscuritat fan fàcil despistar l'enemic i impedir-li que logri el seu objectiu.

Es molt interessant que cada ciutadà tingui elegida una habitació a la casa que visqui, que sigui la més adequada pel seu lloc i per la seva orientació. Una habitació interior, i sense finestres, és la més apropiada. Reduïts en aquesta habitació al sentir les senyals, es disposa a la porta i altres obertures un tancament hermètic amb tires engomades. Es recomana també tenir per prevenció un parell de quilos d'oli de llinosa i unes mantes o altres robes; a falta d'aquest oli un altre qualsevol, però aquell és molt millor. A més tenir com a previsió un quiló de polvora de gas (hipoclorit de calç), de sosa corrent, i també una galleda amb aigua si no n'hi hagués a l'habitació.

Com que l'atac aeri, per raons de tàctica militar, difícilment es perllongaria més de tres o quatre hores, els ciutadans poden resistir aquest temps tancats a l'habitació protectora fent front a l'entrada de gasos amb robes empapades amb l'oli de llinosa, que anul·la o reté l'efecte de la major part dels gasos, i a més amb una solució d'hipoclorit es neutralitzarà els vesicants del tipus de l'iperita.

Les mantes poden també ésser útils perquè a més de tancar l'entrada de gasos, en un cas desesperat d'enfonsament o d'incendi, embolicats amb elles (impregnades de les solucions dites), ens poguem traslladar a un altre lloc i fins arribar a una atmosfera gasejada.

El Dr. Oriol Anguera, recomanava també que a falta de careta, aquesta pot improvisar-se de la següent forma: un mocador plegat amb diagonal, contingent a dintre una compresa de cotó empapada d'hiposulfit sòdic, de sosa corrent (carbonat sòdic), i carbó actiu (fum d'estampa), tapant-se el cap amb una boina i els ulls amb unes gafes de les que utilitzen els xòfers.

L'ideal seria que en cada casa hi pogués haver un tub d'oxigen o un purificador d'aire, però ens hem d'atendre a les circumstàncies del present, i resoldre la defensa amb els mitjans d'actualitat.

La defensa ideal — deia el químic Gustavo M. Acebal — tots la sabem. No fa falta com diuen els russos abandonar les ciutats i fer-les noves en llocs d'altura on hi ha corrents d'aire de gran intensitat. El dia que s'inventin un joc de grans ventiladors capaços de produir a 200 metres una corrent d'aire superior a 10 metres per segon, la guerra química haurà acabat tal vegada per sempre.

Es importantíssim que el poble vagi percitant-se de la possibilitat d'aquest perill, i de la seva gravetat.

Així com veiem que la Conselleria de Defensa s'ocupa dels refugis i dona ordres i demana ferma disciplina perquè sigui eficaç, es fa necessari estar alerta per atacs de gasos i donar normes i precaucions a seguir per tal d'aminorar en el possible els seus efectes. Creiem que seria d'utilitat la creació dintre elements sanitaris d'uns grups o brigades amb la preparació tècnica necessària, que serien els que en cas d'atac aeri per gasos, es mobilitzarien per la ciutat donant senyals, ordres, atenguent als accidentats, i anar als llocs perillosos per investigar la classe de gas per la seva neutralització i desinfecció. Naturalment, es requeriria per aquests grups uns equips complets amb careta, vestits protectors i les substàncies necessàries.

Han de difondre profusament per al seu comés.

Els cuidados que hem indicat, han d'observar-se en cada cas, així com també el buscar-se lloc apropiat per a refugi.

Han d'infundir-se profusament per mitjà de Bans, Premsa, i altres notes, que arribin a interessar a cada ciutadà; convindria també doncs, que a magatzems, droguerries i Farmàcies, tinguessin un bon estoc dels productes assenyalats, per a auxiliis en casos necessaris.

Seguin amb disciplina aquestes normes de precaució, i defensa contra els gasos, podrem reduir moltíssim els efectes d'un atac.

Vivim en guerra, i cal estar prevenuts. En un conflicte internacional, potser seria ràpid un atac d'aquesta naturalesa.

Com a ciutadans conscients fem els possibles per preparar-nos, almenys amb els mitjans de que poguem disposar.

Amb la força i per la força!

Una vegada més, el President de Catalunya ha parlat al poble. Companys és interpret perfecte de la consciència honrada i responsable del nostre país. Ens sembla, aquest, el millor i més exacte elogi a les seves paraules d'ahir.

Aquí estan, clavades en l'àmbit català. Les subratlem en tot el seu valor. No són la queixa ni l'advertiment d'altres hores. Ja portem massa mesos d'experiència perquè calgui encara advertir. Tots els que havien d'escoltar ja han escoltat. Fa dies. Ara es tracta dels qui no volen escoltar, perquè no convé a les seves apetències o a la seva vida de bandolers i de buscavides. O perquè no saben llegir ni els interessa d'aprendre'n.

Contra tot aquest baix fons infecte, deshonra de la guerra i de la revolució, van les paraules del President, en el to imperatiu del governant que està disposat a acabar amb l'estat de coses que martiritza bàrbarament i estúpidament el país. To està dit, ja, i en tots els tons! Ha arribat l'hora d'actuar inexorablement. Així interpretem nosaltres i Catalunya les paraules del President i així l'estimulem l'acció immediata, fulminant, decisiva, que talli d'u-

na vegada per sempre l'ona tràgica del terror i del caos en aquesta reraguarda que, massa sovint, no ha sabut ésser a l'altura del seu deure.

Que aquestes siguin les darreres paraules del primer magistrat de Catalunya sobre el tema. No caien ja més paraules. Som davant un problema d'actes contundents. Un problema a liquidar, **PER LA FORÇA I AMB LA FORÇA**. El Govern de Catalunya i les organitzacions responsables del Front Antifeixista compten amb aquesta força. És hora de posar la en moviment. Amb ordres categòriques. No són les bones raons allò que ha de convèncer certa classe de sords que, individualment o en escamots, pul.lulen per Catalunya.

Aquesta classe de sords deshonren la revolució, maten la confiança pública, aterroritzen el país i portarien la consciència col·lectiva a un estat de desesperació que equivaldria a l'esfondrament del moviment social nou, de la guerra i de la mateixa Catalunya.

President de la Generalitat, consellers, dirigents dels organismes del Front Antifeixista: actueu implacablement. ¡Teniu el poble i la història al darrera!

De "La Humanitat".

Atacar para resistir

Si los éxitos se nos suben a la cabeza, hemos perdido la batalla. Que se nos perdone nuestra brusquedad. "El fascismo en derrota". "Madrid ya está salvado". "Ya hemos ganado la batalla". "El fascismo ya no entra en Madrid". Todos estos son títulos y frases que pueden crear ilusiones y una falsa apreciación de la situación, que se vienen repitiendo con demasiada frecuencia.

Es verdad que nosotros hemos logrado las aspiraciones del fascismo, que tenía preparada su marcha triunfal para el día 7 de noviembre. Pero esto no significa que hemos aplastado al fascismo o que Franco o Mola han abandonado su deseo de entrar en Madrid y de entregar la ciudad, como botín, a sus moros y legionarios. No; el peligro es grave y el enemigo concentra todas sus fuerzas para conquistar o destruir nuestra capital.

El enemigo no entró en Madrid, pero todavía está en las mismas posiciones adonde llegó el primer día. No le hemos rechazado. Por esta razón, nosotros hemos venido habiendo insistentemente de la necesidad de atacar aquí y en todos los demás frentes. Es indudable que la ofensiva en los frentes de Aragón, de Santander y de Asturias nos ayuda. Es indudable que acciones como las de Talavera y Valdemoro tienen un inmenso valor para nosotros. El "resistir atacando" no lo comprendemos. Es mejor "atacar para resistir". Es más simple; y el atacar para resistir nos permite preparar una ofensiva que alivie Madrid y nos dé, de una manera definitiva, la iniciativa en el ataque.

Es peligroso hablar de un peligro que se cierne sobre nuestras cabezas como de un peligro pasado. No. El peligro existe, el enemigo no ha abandonado su deseo, concentra sus fuerzas, su artillería, su aviación. Para él conquistar Madrid significa atravesar la diplomacia internacional, obtener créditos, armas, municiones, aviones. No debemos crear ilusiones,

no debemos engañarnos ni engañar a los demás.

El que hayamos resistido hasta la fecha demuestra que podemos resistir todavía más, que podemos atacar, que podemos vencer. Que en nuestras tropas hay una nueva moral: la moral de los "cazadores de tanques". Demuestra que nuestras Milicias pueden competir en arrojo y entusiasmo con los mejores soldados del mundo; el que la ofensiva haya comenzado en algunos sectores significa que nos acercamos al momento en el cual se desarrollará la ofensiva general para aplastar al fascismo.

El enemigo es aún fuerte, disciplinado y armado. Este enemigo jamás se declarará vencido. Debe ser aplastado. Luchará con las uñas y con los dientes para defender a la reacción nacional e internacional. Cada victoria debe fortalecer entre nosotros el espíritu de vigilancia, el deseo por la pelea, el entusiasmo por continuar en la lucha.

No; el fascismo no está derrotado ni ya hemos ganado la batalla. Falta mucho todavía, y la rapidez depende de nosotros en atacar, gopear continuamente, implacablemente, sin descanso.

Es una advertencia que hacemos a todos los camaradas; la hacemos después de haber visitado todos los frentes y de haber hablado con todos los interesados en la dirección de la defensa de Madrid.

¡Alerta! En guardia con las ilusiones; el fascismo estará en derrota cuando le hayamos alejado de Madrid, cuando tengamos la iniciativa de la ofensiva en todos los frentes, cuando nuestro movimiento esté orientado hacia adelante.

Todavía no hemos llegado a este momento; estamos llegando. Pero depende de nosotros, que siempre hemos mantenido sangre fría, el transformar la resistencia en Madrid en un ataque. Porque Leningrado no sólo resistió, sino que cuando vio que la resistencia desmoralizaba al enemigo, pasó al ataque y le venció.

Es un hecho que cuando el ataque del enemigo se estrelló contra la re-

sistencia de la clase trabajadora de Leningrado, los trabajadores pasaron al ataque e hicieron correr a los blancos hasta aplastarlos.

Porque no se puede permanecer a la defensiva eternamente. La guerra es movimiento. Una resistencia firme e inquebrantable, es ya el principio de una ofensiva, que debe iniciarse en toda la línea y con toda energía en los flancos, en el centro y en las espaldas.

Descansar sobre los laureles en estos momentos, gozar de algunos éxitos, entusiasmarse hasta creer que el peligro ha pasado, es peligroso, peligrosísimo.

Madrid, en este momento, está en más peligro que el primer día de sitio. Que se oiga bien esto. El enemigo concentra todo lo que puede para tomar la ciudad y está dispuesto a cometer todos los crímenes necesarios.

Por esta razón debemos tener más energía, más audacia, más entusiasmo, más vigilancia, más arrojo. Porque, AHORA ES VERDAD, que si logramos destruir al enemigo en las cercanías de Madrid, significará destruir sus mejores fuerzas, quitarle su mejor armamento, destruir sus mejores esperanzas. Significa desmoralizarlo, quitarle la iniciativa en la ofensiva, hacerle correr adonde nos dé la gana.

Acelerar la evacuación, crear más fortificaciones, desarrollar la moral de la tropa, cuidando mejor esta última desde el punto de vista del relevo y material, no dejar en paz al enemigo, organizar bien la ofensiva en todos los frentes, atacar a los fascistas en los flancos, por la espalda, por el centro; transformar todo el pueblo que queda en Madrid en un pueblo de combatientes. Estas son las tareas del momento.

Así venceremos. Y entonces podremos decir, respirando libremente, que hemos derrotado al fascismo.

CARLOS J. CONTRERAS
Comisario político del Quinto Regimiento

El capità Jubert

Ahí morí heroicamente, en un violentísim combat al front de Belchite, el Capità Jubert, d'honorable, lliberal i coneguda família gironina.

Jubert, des del primer moment de la criminal insurrecció feixista, es posà llealment al servei de la República, excel·lent, pel seu coratge, la seva intel·ligència, el seu entusiasme i la seva abnegació, en el compliment dels seus deures patriòtics.

Home noble, culte i bo, Jubert s'havia fet estimar per tots els qui el tractaren i els seus subordinats tenien en ell un excel·lent company, que sabia conciliar l'humanisme i la disciplina.

Profundament adolorits per aquesta gran pèrdua, que priva a la República i a Catalunya d'un dels seus lleials servidors, no podem fer, en aquests moments, altra cosa que testimoniar les nostres condolences a la dissortada família Jubert.

Reposi en pau l'heroic soldat de la República!

Anuncis Oficials

AJUNTAMENT DE PLA DE TER
(Abans Sta. Eugènia de Ter)

Edicte
En Joan Puig Mir, Alcalde President de l'Ajuntament de Santa Eugènia de Ter

Faig avinent: Que l'Ajuntament que m'honora en presidir en sessió celebrada en data 26 de Novembre últim, acordà per unanimitat el següent:

Canviar el nom d'aquest Municipi, el qual en comptes de dir-se "Santa Eugènia de Ter", d'avui endavant es dirà PLA DE TER.

Lo qual es fa públic, per a coneixement de tothom.

Pla de Ter (abans Sta. Eugènia) 1 de Desembre del 1936.

JOAN PUIG

Contra el feixisme

El Centre d'Unió Republicana prepara uns actes de cooperació a la lluita antifeixista. El primer, que es celebrarà el pròxim dissabte, dia 12, a la Sala d'actes del Centre, consistirà en un acte de propaganda antifeixista. El segon tindrà lloc el divendres, dia 18, al Teatre Municipal, i serà una vetllada que detallarem en vinientes edicions.

Tot el que es recapti en ambdós actes, s'esmerçarà en la compra de robes i material que l'abnegada secció de cusidores del Centre transformarà en vestits i abrics per als valents milicians que lluiten al front.

El Centre d'Unió Republicana es complau en convidar per a aquests dos actes a totes les organitzacions sindicals i polítiques antifeixistes i a tots els homes que sentin els ideals de llibertat i justícia per la defensa dels quals cada dia es lluita i es mor.

Taronja Valenciana
QUALITAT IMMILLORABLE
I A BON PREU
Vicens TORMO
JAUME I, 10. — GIRONA

NOTÍCIES

Trobem molt encertat que el Comissari de la Generalitat, el nostre amic, ciutadà Jordi Frigola, recorri tots els pobles de les nostres comarques per a resoldre cara a cara tots els problemes que hi ha en cada un plantejats. Qui cara veu, d'la dita, cara honra.

Abans d'ahir va anar a Siles, junt amb el Comissari d'Ordre Públic, ciutadà Oliva, essent cordialment rebuts per l'Alcalde, Secretari i varis Consellers.

Segons es desprèn de les seves manifestacions, en aquell poble, que una llarga temporada fou feude del regionalisme reaccionari, pogueren comprovar les esmentades autoritats que la decoració ha canviat políticament i que es fa obra profitosa per part del Consell Municipal en profit general del poble, considerant-lo com un dels municipis que dona més exemple ordenat de la revolució si es pot dir que la revolució sigui ordenada.

Allí veleren, les noves escoles municipals, que per si soles, si el mestre exerceix l'apostolat, atenen el present moment, ja és una obra revolucionària, el nou edifici de les Cases Consistorials, i la reforma urbana com és l'arranjament dels carrers i la construcció de clavegueres per a sanejar la població.

Per tot el qual, les autoritats no pogueren per menys de felicitar a l'Alcalde i Consellers.

Aquestes visites deurien continuar, posant de lleu la bona administració dels pobles que en són mereixedors, imposant la seva autoritat moral als que no compleixin ni acatin les lleis de la Generalitat ni cuidin activament i honesta l'administració del comú.

Es hora que en la reraguarda acabi el confussionisme i que s'imposi el bon sentit per guanyar la guerra i per fer obra constructiva i revolucionària, per fer-nos dignes i creditors dels que generosament lluiten en el front de batalla contra els feixistes.

J. LLOBET
METGE
EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS
Gorja, Nas i Orelles
CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda
LORENZANA, 30 prel.
TELEFON, 391

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS : : : : : : : :

PER TELÈFON ESTRANGER BARCELONA

FRONT D'ARAGO — DARRERES NOTÍCIES

Barcelona, 9. — El Comunicat del conseller de Defensa coronel Diaz Sandino a S. E. el President de la Generalitat, d'aquest mitj, diu:

A la zona de Asuara, després del reconeixement efectuat per les nostres forces senyalat a l'últ "parte", l'enemic ha atacat violentment per dues vegades les nostres posicions, essent rebutjat i deixant més d'un centenar de baixes sobre el camp i ens hem apoderat d'abundant material de guerra.

Aquesta matinalada s'han passat a les nostres línies 8 legionaris amb armament i municions.

La nostra artilleria del sector de Casp ha actuat amb gran eficàcia impedit els intents dels facciosos de reforçar les seves posicions de Belchite.

En un combat sostingut a les avançades de la zona de Tiers s'han ocasionat a l'enemic nombroses baixes, entre elles set morts.

Última hora de Madrid

Madrid, 9. (5'30). — Durante la noche anterior nuestra artilleria funcionó incesantemente. Los madrileños oyeron claramente sus estampidos y solo cesaron ya muy avanzado el día. Su efectividad fué eficazísima pues sirvió para destruir algunas concentraciones de la retaguardia enemiga. Donde nuestra aviación actuó con más eficacia fué en el sector de Madrid-Pozuelo de Alarcón. Las posiciones enemigas fueron bombardeadas con gran precisión y los parapetos salían por los aires. Los fascistas que los guardaban tuvieron que correr a la desbandada perseguidos por la metralla de nuestros aparatos. En otro sector se incendió una casa, reducto fascista, entre cuyos escombros fueron encontrados dos cadáveres enemigos. Proseguimos disfrutando de una paz octaviana, la de los días anteriores. Únicamente la artilleria deja oír sus voces con intervalo.

El cañón Felipe ha hecho retambalar algunas veces nuestra cristalería. El enemigo dispara también sus baterías sobre la ciudad sin objetivo militar alguno. La mayoría de los autobuses que entran en la ciudad vienen sin espoleta, por lo que no estallan. Hoy el cielo ha aparecido nublado y poco propicio para las fuerzas aéreas. Tal es la tranquilidad reinante en Madrid.

Valencia, 9. (5'30 tarde). — En el Hospital provincial ha fallecido víctima de las heridas recibidas en el frente de Madrid, el comunista italiano Vianco Zino.

"LE POPULAIRE" POSA ALGUNOS PUNTOS EN CLAR

París, 9. — El periódic "Le Populaire" es refereix al viatge que el senyor Companys havia d'efectuar a París per assistir al míting organitzat el diumenge per diversos elements del Front Popular.

"El Govern francès — diu el periódic — no havia estat prèviament assabentat del dit viatge i féu saber per via diplomàtica que tindria molt de gust a rebre tan alta personalitat a partir del dia 7 de desembre, però que trobava alguns inconvenients d'ordre interior perquè un cap d'Estat participés en una reunió pública a París.

El periódic afegeix que per raons que ignora aquesta gestió del Govern francès no fou posada a coneixement del senyor Companys.

Hagué d'ésser, doncs, el prefecte de Perpinyà qui posés al corrent el senyor Companys — a la seva arribada a la frontera — dels desigs del Govern francès que ajornés el viatge fins el dia 7 de desembre.

Podem assegurar — prossegueix el periódic — que la bona fe del President de Catalunya fou sorpresa, car ell creia que els organitzadors del míting actuaven d'acord o amb autorització del Govern francès.

El periódic acaba remarquant la mala fe dels que ataquen el Govern amb aquest pretext.

ARMISTICI ABANS DE NADAL?

París, 9. — A "L'Oeuvre", Génévère Tabouis assegura que ni Eden ni Delbos aniran a Ginebra. França estarà representada per M. Vienot. Creu l'articulista que el fet que Hitler no hagi enviat les seves tres divisions alemanyes i que el bloqueig de Barcelona no s'hagi realitzat encara significa que les gestions que realitzen Londres i París per trobar una solució van per molt bon camí. Malgrat les dificultats que els interessos morals i material d'Alemanya i Itàlia a Espanya han de crear per a trobar una fórmula d'entesa i malgrat la situació d'odi a què han arribat els dos bàndols en lluita. París i Londres veuen encara possible un armistici abans de Nadal, a base d'una cessació d'hostilitats i la celebració immediata d'unes noves eleccions generals. Tot això, naturalment, a base d'un ajut moral d'algnes potències, materials i espirituals, que s'esforçarien com calgués a l'objecte de posar fi a la lluita ibèrica.

Subscripció en pro Milicies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

Pessetes	
Suma anterior	95.158'13
Angel Bartomeu	2'—
Josep Montlleu Font	1'—
Funcionaris Delegació d'Indústria de Girona (5.a entrega)	194'25
Joan Barneda	1'—
Company Gubau d'Anglès	12'50
Sindicat de Telègrafs de Girona	350'—
Suma	95.718'88

Subscripció pro Hospitals de Sang

Suma anterior	116.733'32
Bartomeu Boada	20'—
Angel Bartomeu	2'—
Josep Montlleu	1'—
Alfreda Lis	2'—
Manuel Nonó	1'—
Veïnes del carrer de la Rutila	15'—
Cafè Trink Halle	25'—
Sindicat Veterinari comarques Gironines	430'—
Josep Mascort, gratificació de Comissari Director de l'Escola Normal, mes de Novembre	39'45
Ramon Carreras Pons i Julià Rodríguez, Professors de la Normal de Cardona, adscrits a la de Girona	250'—
Concha Palomero Pulg	2'—
Rosita Dellé Geli	1'—
Cos de Bombers de Girona	150'—
Joan Barneda	1'—
Obrers Farinera Ensesa	1.183'45
Pilar Capdevilla	3'—
Sindicat de Telègrafs de Girona	350'—
Suma	119.208'22

Subscripció pro infància

Suma anterior	4.704'60
6.a Llista de Ràdio Girona	128'05
7.a Idem. idem.	54'—
8.a Idem. idem.	189'—
9.a Idem. idem.	1.615'95
Suma	6.691'60

Per trobar-la abandonada a la via pública ha estat retirada i dipositada a l'Ajuntament pel guardià urbà Joaquim Teixidor una bicicleta de les característiques següents: Marca Stayer, color groc clar, porta llum elèctric, manxa, rodes amb tubular i sense placa de registre. Serà lliurada a qui justifiqui ésser-ne el vertader propietari.

Us recomanem no deixeu de contribuir a la subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels infants refugiats, la qual ha estat encarregada a RADIO GIRONA.

J.M. BUTINA GUIMERA
METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.º 2.º
TELÈFON 143
GIRONA

El ciutadà Vicens Ribembaud també hi ha dipositat un clauer amb cinc claus trobades a la Rambla Verdader que també seran lliurades a qui acrediti li pertanyen.

També hi ha un pany de cadau amb una petita cadena, propi per a subjecció de moto o bicicleta, que ha estat trobat a la carretera de Sant Gregori, pel ciutadà Primitiu Comas, domiciliat al carrer de Barcelona, 3.

José Escatllar

Material Elèctric.
Bateria de cocina.
Artículos para regalo.
Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
GERONA

ESPORTIVES FUTBOL

GIRONA - BARCELONA

Per diumenge proper es jugarà a l'Estadi de Vista Alegre l'últim partit del Campionat català.

El Barcelona, com sempre, tan si és de campionat com amistós ha omplert el camp.

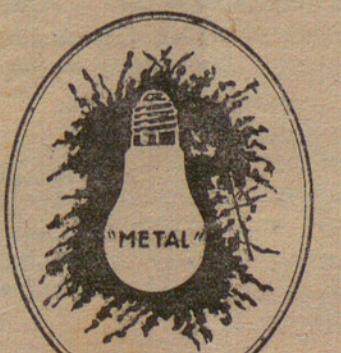
El seu vell historial i el fet d'ésser el que més vegades ha obtingut el títol de campió fa que sigui el partit que ha desvetllat més interès, i tals circumstàncies especials en que s'atravessa, degut a la guerra.

Al Girona l'interessen els dos punts per tal d'obtenir una bona classificació i no fer la promoció i al Barcelona l'interessen també per tal de no perdre definitivament totes les possibilitats d'obtenir novament el títol.

El Girona es presentarà complet i és d'esperar que guanyarà els dos punts.

Per altra part, sembla que en el partit de Girona reapareixerà Zabalo, el que fa que el partit tingui més relleu, apart que a Girona veuran les adquisicions de la temporada tals com Urquiza i Garcia.

MARCA DE GRAN PRESTIGI

DEMANEU-LA ARREU

Es ven una estufa-cuina i una cuina econòmica.
Reó: Progrés, 4, 2.ºn, 2.ºa

A l'alcaldia d'aquesta ciutat s'ha rebut un telegrama del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, donant compte de què el proper diumenge se celebrarà al Palau Nacional de Barcelona un míting de solidaritat antifeixista, en el qual faran ús de la paraula els ministres Galarza, Garcia Oliver, Irujo i Esplà, el president de les Corts, Martinez Barrio, i la Pasionària, representant cadascun d'ells les diferents tendències governamentals. Presidirà l'acte Lluís Companys, essent radiats els parlaments a tot el món.

L'organització del míting corre a càrrec de l'esmentat Comissariat de Propaganda.

PARTIT SINDICALISTA DE GIRONA

El proper divendres, a dos quarts de deu de la vetlla, tindrà lloc al local social del Partit Sindicalista (Peixeries Velles, 1, 2.n) sobre el cafè Norat, una conferència a càrrec del camarada farmacèutic de l'Hospital Civil de les Comarques Gironines, En Joan Santaló Sors, dissertant sobre el tema:

"GUERRA QUÍMICA"

La conferència serà pública, ja que és interessant l'escoltin el major nombre possible de persones.

El Secretari

Dr. F. Font Miralles

Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició

RAIGS X

Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

La Comissaria Delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya a Girona fa arribant a tots els contribuents d'aquestes Comarques que, per ordre de la Conselleria de Finances, ha estat prorrogat fins el dia 20 del mes corrent el termini voluntari de recapitació de les quotes contributives corresponents al quart trimestre d'enguany, i fins el dia 31 del mes que som és concedida una única pròrroga del període voluntari per a l'execució de l'impost de Cèdules personals de l'any actual.

Pel que fa referència als rebuts i debuts corresponents als tres primers trimestres, que, per DeCRET de la Conselleria de Finances va ésser concedida una moratòria, s'adverteix que aquesta finirà el dia 10 de desembre corrent, de conformitat amb el que disposa l'esmentat Decret.

Bosch Masgrau J.M.
METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Olí, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON 251

L'Autonomista

ES TROBA A LA VENDA A LA

LLIBRERIA GARBI

DE LA RAMBLA DE LA LLIBERTAT

TOTS ELS VESPRES EL PUEBLO

POT ADQUIRIR

L'Autonomista
al
Quiosco d'En CIRIACO
de la Rambla Llibertat

SUBSCRIVIU-VOS A L'AUTONOMISTA

CAFÈS CORNELLA
NOVA CREACIÓ DE LA CASA

Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)

DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM

Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

SOCIALITZACIONS

La rapidesa en que es van produint els esdeveniments d'enguà del cop de l'estat dels generals traidors contra la legalitat republicana, ens porta o ens ha portat a presenciar tota una pila de coses, de fets, sobre l'eficàcia dels quals cal parar-hi esment i treure'n les conseqüències que es deriven. Sobretot en la relació que portien els esmentats fets amb la generalitat del ritme de la vida, no ja de la que portàvem abans del 19 de juliol, sinó amb la que haurem de portar una vegada aixafada aquesta rebellió dels militars de burdell i cabaret.

Passats els primers moments en els quals d'una manera fulminant vàrem derrotar als feixistes dintre les ciutats, va semblar a algú que ja ho havíem guanyat tot. Una eufòria desmesurada es va apoderar d'algú i creient amb lleugeresa que ja ho teníem tot resolt es va donar volada al pensament i amb el criteri de crear alguna cosa nova, varen aparèixer les "Socialitzacions" i les "Collectivitzacions". Desseguida vàrem veure els esmentats mots aplicats a un sens fi d'indústries i negocis la vida dels quals ja en temps normal era precària i a vegades fins difícil a causa de una manca de racionalització en les relacions entre el consum i la producció. A voltes hem arribat a creure si els que més interès han tingut en parlar de socialització i collectivització han estat els que amb més severitat havien representat el seu paper de Burgès abans del 19 de juliol; els que tenien més propietats dictatorials, per tal de que fraclessin, sinó totes, la majoria d'aquestes socialitzacions, sinó materialment pel seu interès particular, almenys esdevinguessin una negociació d'allò que tant s'ha proclamat quan s'ha parlat de treballs col·lectius i socialitzats en els quals el públic té de sortir-ne avantatjós. Els resultats són totalment adversos a les intencions. Són moltes les empreses o indústries que no han estat socialitzades o collectivitzades, que encara no han assenyalat els augments de preu en les mercaderies com d'altres del mateix ram posades sota el control o regíme d'una collectivització o socialització. Potser haurem de creure amb aquelles paraules que ja les hem dit molt i que les va repetir la ministre de Sanitat del Govern de la República, Frederica Mont-

seny: que amb les formes vagues que s'han aplicat, hem tret un burgès i n'hem posat deu a cada indústria. En aquests moments, efectivament, cal crear, però cal crear de forma que el que fem avui, demà no tinguem de tirar-ho tot a terra per inservible, sinó que el que creem avui sigui el primer graó per la feina que cal estructurar el dia del total restabliment de la normalitat ciutadana.

Els cooperadors davant de tota aquesta feina feta, i per nosaltres equivocada, només ens preguntem: ¿Amb aquestes collectivitzacions i socialitzacions, on és que queden garantits els drets dels consumidors, per cert, tan importants com els dels treballadors o productors per no dir més, puix si una producció no és absorvida per un consum, quin valor té? Sembla talment com si haguéssim entrat en una època en la qual sols hi hagi interessant el treball, sense tenir en compte la relació que té amb el consum. Per haver posat certes indústries en marxa sense haver pensat en qui havia d'absorbir aquella producció es troben la majoria d'elles en plena fallida. Les Cooperacions han preconitzat sempre que havíem de produir pel que consumíem, mai per emmagatzemar com fa l'economia burgesa que té els magatzems plens i la gent es mor de fam o va nua pels carrers; augmentarem la producció d'acord a les possibilitats que les riqueses naturals dels països ens permetran i el progrés del món ens posarà possibilitats a les nostres mans; però sempre amb la vista posada a l'interès del comú, no solament dels productors, sinó del consumidor a la vegada.

Amb un programa tan definit ens hem vist suplantats en molts aspectes i en altres acorralats. Casos iguals es varen produir en moments variats als nostres a Rússia. Socialitzacions, incautacions, collectivitzacions i una pila de morts així varen ésser posats en pràctica, els resultats dels quals varen ésser iguals com els que preveiem a casa nostra. Momentàniament prenem nota d'aquests fets amb la creença que a l'avenir la raó es decantarà per la nostra banda i aleshores els esforços seran molt més grans i els sacrificis més remarcables. Tinguem fe en el futur.

SILVESTRE FONT

DEL MOMENT

A. P. CASANOVAS

*Estiu.
Follia de domini.
Amb consciència del mal
que al fons de ses entranyes cova i viu,
es rebel·la la fúria engalonada
amb instint criminal.*

*Traïció:
metralla: canonades:
remor de lluita: sang.
I unes valors que ells diuen defensar-ne,
llençades dintre el fang.*

*Viril,
el poble tot a l'una
s'aixeca, disposat
a anular l'agressió covarda i vil,
i defensar amb les dents i a esgarrapades
la seva llibertat.*

*Lluita.
Brà i entusiasme:
l'indecisió, només
als peus panxa contents que veiem sempre
al sol que escalfa més.*

*I mentre les milícies amb coratge
van afermant les seves posicions;
l'home dubitatiu, pesa i sospesa;
mica d'ací, d'allà, de tots cantons;
treu conseqüències, analitza, compta,
i es situa, a la fi, al costat dels bons;*

*i crida, i gesticula;
i es mou actiu i ardit a tot ésser,
com volent esborrar amb son dinamisme
el segell d'arriista fugiç
que porta al front marcat
i que clar tots veiem,
bo i el disfraz amb que preté amagar-lo,
ací on ja tots de sobra enç coneixem.*

*La lluita prossegueix cruenta i dura:
inhumana, cruel
per part de l'enemig: res no l'atura.
Al seu pas sembra el dol i la tortura:
deixa com rastre un regueró de fel.*

*La negra turbonada de la guerra
s'ha extès paorosa sobre nostra terra.
El milicià, amb la vida
(bo i que a l'urc militar sembli mentida)*

*la nostra vida guarda:
i ací, a la reraguarda,
paguem el seu esforç
treballant tots per ell sense repòs:
noble virtut
que solament el poble ha conegut.*

*Desolació:
mort i lluita en el front.
Ací, amb treball, dalt i abnegació,
bastim amb ambició
un món sobre les runes d'altre món;
i paguem minsament l'esforç gegant
d'aquells que des del front ens donen tant:*

*però veiem sovint
en festivals que fem per aquests fins,
figurant presumit al lloc d'honor
l'arriista engreït, presumptuós,
aixecant el puny elós;
quan és segur que al seu portal veuríem
el lloc que alguna imatge ocuparia.*

I aquesta gent, doncs, què és?

*No són ni carn ni peix:
comodons aplomats
tot façana; tot aparença.... res.
Panells de campanar
que giren segons sigui el ben que fa.*

*Fins a quin punt llavors
hi podem descansar?
Cap on aniran demà?*

*Pregunta per demés
que és en va contestar.*

*Demà, avui, i adés
sempre estaran de cara
al sol que escalfi més.*

ARMENGOL GASCH

Moros y alemanes juntos...

*Tres mil alemanes vienen,
Aún acaban de llegar,
Barco pirata los trajo
por los caminos del mar.
Todos son muy lindos mozos,
y tienen dulce mirar,
y anchas caderas redondas,
que se ondulan al andar.
Eran del harén de Roehm,
el bizarro militar.
Con lágrimas de sus ojos
Adolfo les vió marchar.
¡A dónde han ido a caer!
¡A dónde han ido a parar!
¡A Cádiz, señor, a Cádiz!
¡Eserito debía estar!
Moros, que les ven venir,
moros, que les ven llegar,
con risa de dientes blancos,
les van corriendo a abrazar.
Los efebos, muy contentos,
se dejan acariciar.
—Yo gustar de chicos guapos.
—Mí, moguenazos, gustar.
—Yo querer tomar Madrid.
—Mí, también queguer tomar.
Del Guadalquivir la luna,
se marcha a todo rodar
por los campos levantinos
hasta Valencia arribar,
y, con burlona sonrisa,
le dice al Guadalquivir:
"Moros y alemanes juntos,
¡Osú, lo que va a pasar!"
Antonio AGRÁZ*

TEATRES I CINEMES

Uno de los estrenos de hoy en el

TEATRE ALBÉNIZ

"INERTIDUMBRE"

Una lucha moral, un estado psicológico muy comprensible y humano, no es cosa que abunde en nuestro cine, tratándola como modalidad básica de un asunto. Es por ello que "Inertidumbre", que nos ofrece este caso, es película que hay que comprenderla y apreciarla con justicia por la forma meritísima con que desarrolla y sostiene un conflicto de la naturaleza indicada. Es un valor más positivo de lo que puede aparecer a primera vista, por haber sido lograda una realización digna y difícil.

"Inertidumbre" atesora sinceridad, dignidad, anhelo de comprensión y redención en el alma de una mujer sólo en el cuerpo dañada; estudia la duda natural en el hombre enamorado de esa mujer, a pesar suyo, y el desenlace, en el cual vencen la sinceridad al escrupulo y la verdad a la apariencia, es simpático, confortante, actual; no es el desenlace al uso, de conflictos triviales; es la resolución de una pugna establecida dentro del alma iluminada al fin por el cariño.

Y el mérito de "Inertidumbre", en sentido cinematográfico, se redondea y consolida por la gracia del medio rural, donde el hogar es más tranquilo y más limpio y propicio para leer en su fondo. El realizador embellece la acción con preciosas captaciones de paisaje y figura, magníficas de luz y tono, en las cuales se recoge la plasticidad y también el dinamismo.

La novela del ingeniero accidentalmente acompañado y asistido de una mujer mundana que pasa por su esposa, llegando a merecer serlo entre el amor y las dudas del joven ingeniero, encuentra en "Inertidumbre" una interpretación muy correcta y ponderada, al tono del asunto, en Ramón de Sentmenat e Hilda Moreno, respectivamente, bien secundados por Rosita de Cabo y Fernando Cortés.

"Inertidumbre" es una muy interesante producción de Hispania Orbis Films, distribuida por los Artistas Asociados.

M.

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gr. 18, 2.º r.

VINS SELECTES Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat
Agrícola de Vilarredona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produce la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FÁRISEOS	Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA	» 2'00
EL CRISTO ROJO	» 3'00
ATISBOS	» 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sinó que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:

CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS
Anselmo Clavé, 20, (bajas). — GIRONA

LLEGIU SEMPRE

L'AUTONOMISTA